

Hallgatói beszámoló
Universidad de Salamanca- pszichológia
2023/24 tavasz

Nagyon boldog voltam, mikor értesültem róla, hogy elnyertem az Erasmus ösztöndíjat, hiszen már akkor olyan fantáziám volt róla, mint egy hatalmas lehetőség, egy életre szóló tapasztalat, kaland, élmény, önismeret. Így az Erasmus után pedig hatványozottan úgy gondolom, hogy hihetetlenül érdemes belevágni!

A félév kezdete előtt érkeztem meg Salamancába, hogy legyen időm egy kis asszimilálódásra, mielőtt az egyetem kezdetét veszi. A reptérről van közvetlen buszjárat a városba, ami ugyan drágább megoldás, de lehet, hogy költözésnél megéri. Vonat esetében; lehet venni bérletet Salamanca és Madrid között, ami rettentően hasznos, mivel Madridba bárhová is megy az ember az országon belül el kell vonatozni, és ezzel a megoldással 3 hónapon keresztül 20 euróból meg van oldva az utazás a két hely között.

Salamanca egyébként egy gyönyörű város, ugyan nem túl nagy, de számomra pont tökéletes volt, hiszen mégiscsak egy ismeretlen, új helyre érkeztem, ráadásul a spanyol nyelvtudásom sem volt túlzottan kimagasló, így számomra a város mérete megnyugtató volt, kevésbé éreztem tőle elveszve magam. Továbbá mellette szóljon, hogy ekképpen olcsóbb is, mint a nagyobb városok, mind az albérlet, mind az élelmiszerek, helyi kávézók, bárók kapcsán, illetve tömegközlekedni nem szükséges, így arra sem kellett pénzt költenem. Így én például teljesen kijöttem anyagilag az ösztöndíj támogatásából, úgy, hogy utazgattam is Spanyolországon belül. A lakhatással nekem szerencsém volt, mivel abba a lakásba költöztem be, ahol egy barátnőm is lakott már a kiérkezésem előtt. Viszont nagyon érdemes jóval előbb elkezdni keresni a szállást, olyan oldalakon, mint például az Idealista. Úgy tudom, hogy kollégiumra is van egyébként lehetőség, de Spanyolországban ezeknek általában borsosabbak az árai, mint egy szobának egy albérletben.

Fontosnak gondolom elmondani, hogy számomra az első időszak nagyon stresszes volt, és sokszor éreztem magam magányosnak, mivel nagyon messze voltam az otthonomtól, a családomtól, a barátaimtól. Ezt azért hangsúlyozom, mert ez lehet velejárója a sok jó dolog mellett a külföldi kint tartózkodásnak. De ezt megélni, és így is boldogulni a mindennapokban aztán hatalmas erőt nyújt. És az első sokk után pedig az ember elkezd tényleg élvezni azt a szabadságot, függetlenséget, tapasztalatot, amit csak ez az élmény adhat.

Az első pár hétben nagyon sok ESN által szervezett eseményre mentem el, mindenki nagyon kedves és nyitott volt. Volt, amikor kirándulni mentünk, volt, amikor csak egy bárban, kávézóban beszélgettünk, de nagyon jólesett a társasági életnek ez a lehetősége.

Ami az egyetemet illeti; az óráim nagy részét nem értettem. Alapvetően szerintem ennek a megértéséhez tényleg egy elég komoly nyelvtudás szükséges, ami nekem hiányzott. Minden tanárhoz az első óra után odamentem bemutatkozni, elmondtam, hogy nyelvi nehézségem van, hogy erasmusos vagyok, hogy lehet, hogy különböző órai feladatok nekem több időt fognak igénybe venni, de igyekszem. Mindenki végtelenül megértően állt hozzám, egész félévben azt éreztem, hogy bármilyen egyetemi problémával fordulhatnék hozzájuk. A tárgyak, amiket tavasszal felvettem és ajánlok is: discapacidad, deporte, diagnóstico, diferencias individuales. Az órákon fontos a részvétel, vannak elméleti és gyakorlati órák is, egyetemen kívüli feladatok, például gyakran kellett prezentációkat tartani. A vizsgákra én egy hónappal előtte kezdtem el készülni, kizárólag teszt-típusú vizsgák voltak, tehát négy opcióból kellett kiválasztani egy jót. A vizsgán használhattam spanyol-magyar kéziszótárt,

emellett plusz időt is kaptam, csak szükséges volt a tanárokkal előre leegyeztetni.

A vizsgákra úgy készültem fel, hogy kértem a spanyol hallgatótársaktól órai jegyzetet, illetve voltak ppt-k is, és minden lefordítottam magyarra. Rengeteg idő és munka volt, de megérte, mivel magyarul megtanulni az anyag tartalmát sokkal könnyebb volt. A fordítás alatt is memorizáltam a spanyol megfelelőket, illetve spanyolul is többször, párhuzamosan átolvastam. Így elsőre sikerült az összes vizsgám. Szóval a tapasztalatom az, hogyha nehéz is spanyolul pszichológiát hallgatni, teljesíthetőek a vizsgák, és nem győzöm kiemelni, hogy a tanárok mennyire segítőkészek.

Amit még mindenképpen megosztanék, hogy mivel a spanyol tudásomat jócskán erősíteni és támogatni kellett, nyelviskolába jártam. A neve; E.O.I. de Salamanca (Escuela Oficial de Idiomas de Salamanca). Nagyon korrekt (olcsó!!) áron, mindennap 2 órát spanyoloztunk, és a kurzus végén hivatalos nyelvvizsgát is volt lehetőség tenni. A spanyolcsoport nagyon barátságos társaság volt, szintén egy jó alkalom volt a szocializálódásra, emellett a tanárunkat is nagyon kedveltem, és egy biztos alapot nyújtott ez a mindennapos elfoglaltság a fejlődésre. Emellett Salamancában, mivel egy kisváros, elég kevesen beszélnek angolul, az embernek muszáj spanyolul boldogulnia, így, ha a nyelv megtanulása a célok között szerepel, ez a város kiváló választás erre.

Az Erasmus tényleg rengeteget adott. Csodálatos helyekre tudtam elutazni, amik előtte elérhetetlennek tűntek; beutaztam a fél országot, voltam Portugáliában is, mivel Salamanca nagyon közel van a portugál határhoz, így az egy kihagyhatatlan úti cél.

Bátran mondhatom, hogy teljesen kinyílt előttem a világ, megismertem egy új kultúrát, egy új nyelvet, rengeteg embert a világ minden tájáról, tényleg egy hihetetlen élményt és számtalan dolgot köszönhetek annak, hogy ezt volt lehetőségem megélni.